

L'EVOLUCIÓ DEL DIBUIX INFANTIL

Des del primer contacte amb un llapis i un full fins a ser capaç de dibuixar correctament una figura real.

El meu treball es basa en l'evolució que travessa el nen des que comença l'escola i té els seus primers contactes amb el dibuix fins que té aproximadament set anys. Passarà per diverses etapes, el gargot, la rodona i els primers intents de fer una figura humana, així com altres figures com la casa o l'arbre.

El significat de cada color, la mida, el lloc on situa el seu dibuix en el full, les formes, les exageracions en determinats punts, les deformacions, són indicadors de sentiments o idees que volen expressar els nens, ja que no saben fer-ho mitjançant les paraules.

El dibuix com a eina diagnòstica: aquest punt tracta de diversos tests amb què els psicòlegs infantils veuen què hi ha darrere del que un nen o una nena ha dibuixat depenent de la situació, l'edat, el caràcter del nen, el seu ambient i la gent que l'envolta. Mitjançant el dibuix, els nens expressen experiències traumàtiques com pot ser, per exemple, haver viscut durant un temps dins un camp de concentració durant la Segona Guerra Mundial o bé

patint maltractament físic i/o psicològic per part d'algun membre de la seva família quotidianament. En el treball es mostren alguns d'aquests dibuixos que han fet nens de diferents edats i la descripció d'aquests dibuixos, la situació i el significat.

A la part pràctica, diferents dibuixos han estat analitzats i classificats dins de les etapes esmentades en la primera part del treball.

Alumna: Andrea Garcia

Turora: Cristina Ros

